

повѣда Исусъ. И като го видѣха поклониша мѡ сѧ; а нѣкон сѧ усѣмниша. И като сѧ приближи Исусъ продѡма имъ, и рече: дадемисѧ сѣкомъ власть на небе-то и на землѧта. И тѣи идете, набчете сичкитѣ народы, и крышавайте ги въ имѧ-то на Отца и Сына и Святаго Дѡха. И учете ги да държатъ хѣбако сичко-то цю сѣмъ въ заповѣдалъ; и Ето, азъ сѣмъ съ васъ въ сичкитѣ дни до скончаніе-то на свѣтъ, аминь.

Въ свѧтата Велика Недѣла на Літоргіѧ
Отъ ІОАННА зачало пѣрво.

Въ начало-то бѣше слово-то, и слово-то бѣше въ Бога, и слово то бѣше Богъ, Той бѣше отъ начало съ Бога. Сичкитѣ (нѣща) чрезъ него выдохѧ (направены), и безъ него нищо не быде (направено) отъ оныхъ цюто выдохѧ. Въ него бѣше животъ, и животъ бѣше свѣтъ на человецѣ-тѣ: И свѣтъ тѣ въ тѣмнинѧ свѣти и тѣмнинѧ го не обѣрѧ. Быде нѣкой человекъ пратенъ отъ Бога, имѧ-то мѡ Іоанъ. Той доде въ свидѣтельство, да свидѣтельствва за свѣтъ за да повѣрватъ сичкитѣ чрезъ него. Нѣбѣше той свѣтъ, но да свидѣтельствва за свѣтъ. Бѣше свѣтъ истинный, който просвѣщава всякаго человека, цюто дожда въ мѣръ. Въ мѣръ бѣше, и мѣръ чрезъ него быде, и мѣръ го не позна. Въ скоитѣ доде, и свои тѣ мѡ го не приѣха. А които го приѣха, даде имъ вла-

сть да вѣдѧтъ чада Божіи на оныхъ, които вѣрватъ въ негово то имѧ: Който не отъ кръвъ нито отъ похоть плотска, нито отъ похоть мѣжка, но отъ Бога сѧ родихѧ. И слово-то быде плоть: и вселисѧ въ насъ, и видѣхмѣ мѡ слава та, слава като на Единороднаго сына отъ Отца, исполненъ съ благодать и истинна. Іоанъ свидѣтельствва за него, и извика, и дѡмаше: тоѧ бѣше, за кого-то въ рѣкохъ, онзи който иде слѣдъ мене, прѣдъ мене быде: за цюто бѣше по на прѣдъ отъ мене. И отъ пѣлнотѧ негово, сички ные приѣхмѣ и благодать вмѣсте благодать. За цюто законъ тѣ чрезъ Моисеѧ быде даденъ; благодать-та и истинѧта чрезъ Исуса Христа быде.

На Въскрѣсеніе вечерѧта,
Отъ Іоанна зачало 65.

Въ като бѣше въсно вечерѧта въ този день, въ пѣрвыѧ на седмицѧта, и врата-та бѣха заключены тамъ, гдѣто бѣха ученицы-тѣ негови събрани заради страхъ тѣ Іудейскій; доде Исусъ и сѧ спрѣ на срѣдъ, и рече имъ: миръ вамъ. И тоѧ като рече, показа имъ раце-тѣ и нозѣ-тѣ, и ребра-та си. А ученицы-тѣ сѧ възрадоваха като видѣха Господа. А Исусъ имъ рече пакъ: миръ вамъ, каквото мѧ прати Отецъ, и азъ въпрашамъ. И като рече тоѧ: дѡхъ и рече имъ: приимнете Дѡхъ Святъ. На които простите грѣхове тѣ, цѣ да имъ сѧ простатъ:

и на които